

De Zwarte Pietenrit

door Evert - 21 december 2013

Twee met hun hondjes wandelende dames door de Ermelose Bilderdijklaan vroegen zich bij het zien van een groot aantal motoren af: wat is dit? De Heer des Huizes antwoordde: dit is de jaarvergadering van het Veluwse Chapter van Satudarah. De dames en hun hondjes vertrokken schielijk zich afvragend: welk leed is onze anders zo rustige buurt nu aangedaan. De werkelijkheid is gelukkig anders.

De grote hoeveelheid brommende tweewielers had zich verzameld voor de absolute slotrit van het vroeedschap der DC 10 Skyriders deze keer onder de naam Zwarte Pietenrit. Om aan de donkere dagen rond Kerst te ontkomen had de Veluwse afdeling bedacht toch maar even een frisse neus te gaan halen op onze fraai gelijnde brommers.

Het was weer een drukte van jewelste in Ermelo

Evert's echtgenote en schoonzus (ook inmiddels bekend als de partner van Martijn) wierpen zich op als gastvrouwen, Ron en Evert hadden een mooie route over de Veluwe uitgezet en de weergoden waren ons buitengewoon goed gezind. Een stralende zon, temperatuur tegen de 10 graden, droog asfalt en geen wind. Wat wil een motorrijder nog meer.

Negentien deelnemers namen de moeite naar Ermelo te rijden om zich te goed te doen aan koffie + een keuze uit zoetigheden als kerstkransjes, banketstaven, speculaas en wat allemaal niet. Natuurlijk sprong onze dappere Jan uit Tholen er weer uit. Eerst twee uur brommen van het Zeeuwse eiland en dan nog een rit en weer terug. Wat te denken van onze meiden Hezeke en Sandra en natuurlijk alle anderen.

Even de benen strekken

Met volle buiken werd koers gezet naar het inmiddels voor velen wel bekende Vierhouter Bos. De zon door de blad loze bomen afgewisseld met heide en groene weiden, kabbelende beekjes, kortom dit landsdeel behoort tot het mooiste erfgoed wat de Heer heeft geschapen.

Wee de heer Plasterk, die deze streek wil koppelen aan iets anders om zo tot een grotere provincie of weet ik wat te laten worden. Dat de Satudarah dit desnoods met geweld verhoedde.

Na Vierhouten werd koers gezet naar Gortel en Niersen, natuurlijk heeft een ieder het bestaan van deze gehuchtjes ooit geleerd bij de les aardrijkskunde op de lagere school. Zeker ook We-

num-Wiesel, De Beemte en De Vecht. Na dit lommerrijke dorpje met een heus dorpshuis en café op de hoek doemde de luchthaven Teuge op. Brommende eenmotorige vliegjes, op de achtergrond een stokoude Russische Ilyushin, een mooi plekje voor een peuk en een meegebrachte krentenbol.

Van Teuge onder leiding van captain Ron de terugweg via even mooie weggetjes richting Putten. Na precies 100 km en exact on time arriveerde de bonte stoet bij restaurant Afslag Tien aan de boorden van het Veluwe-meer.

Uitbater Bart en zijn vrouw hadden een sfeervolle tafel gedekt en de uit-smijters waren van grote klasse. Het grappige was dat Bart mij aanschoot en vroeg: "Is dat niet Daan Pare"? Inderdaad Bart dat was Daan Pare. Bart was in een vorig leven kok op Terlet alwaar Daan zijn vlieger zonder motor bestuurde. Hoe klein kan de wereld zijn.

Het nuttigen van de meegebrachte krentenbollen

Tegen vieren, invallende duisternis werd de jaarvergadering van het Veluwse Chapter der Saturday's afgesloten met een wens: Fijne Feestdagen en tot volgend jaar waar hoofdman Rein zijn kalender bijna vol heeft.

Fijne Feestdagen en ik heb de dames met de hondjes in de Bilderdijklaan gerust kunnen stellen. Dit is de vreedzame afdeling van deze beruchte motorbende

De lunch bij restaurant Afslag Tien